

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2013, declarat de avocatul, Medeleanu Roman, în numele părții vătămate, Ciobanu Dumitru, în cauza penală în privința lui

Aslan Gheorghe Ion, născut la 15 iunie 1979,
originar din s. Scăieni r-l Dondușeni, domiciliat în
or. Edineț str. G. Latinei, 9.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Examinat în prima instanță: 09.12.2011-02.10.2012*
2. *Examinat în instanța de apel: 26.11.2011-30.01.2013*
3. *Examinat în instanța de recurs: 16.04.2013-29.05.2013*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ocnîța din 02 octombrie 2012, Aslan Gheorghe Ion a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

S-a încasat de la Aslan Gh.I. în beneficiul părții vătămate Ciobanu Dumitru, prejudiciul material în sumă de 26 500 lei și prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei.

2. Potrivit sentinței, Aslan Gh.I., la 18 iulie 2010, în jurul orei 05.20, pe traseul R-10 „Ocnîța-Ruseni”, conducând automobilul de model „Mercedes Sprinter-313 CDI”, n/î K AC-441, în apropierea stației pentru vehicule de rută, deplasându-se cu viteza de 108 km/h, potrivit raportului de expertiză nr. 1571 din 19.07.2010, a încălcat:

1) prevederile pct. 45 alin. (1) și (2) din Regulamentul Circulației Rutiere conform cărora conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită și în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului;

2) pct. 47 alin. (1) lit. a) din același Regulament, conform căruia limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice, în localități sunt de 50 km/h;

3) cerințele indicatorului rutier de informare nr. 5.63.1 „Intrare în localitate” - denumirea și începutul localității, de unde intră în vigoare regulile care determină circulația prin localități;

4) prevederile pct. 49 din Regulamentul Circulației Rutiere conform căruia, în funcție de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spațiu față de vehiculul precedent, care în cazul de frânare bruscă, i-ar permite să oprească, evitând coliziunea.

Ignorând aceste prevederi, Aslan Gh.I. a observat pe banda dreaptă a circulației, în față, un automobil de model „Opel Kadet”, n/î OC AH-459, condus de Ciobanu D., care se deplasa înaintea sa, pe banda dreaptă a circulației, în direcția deplasării sale, în apropierea axei drumului, a produs accident între mijloacele de transport sus-indicate, în rezultatul căruia conducătorului automobilului de model „Opel Kadet”, Ciobanu D. și pasagerului Gorincioi V., le-au fost cauzat vătămări a integrității corporale medii (raportul de expertiză medico-legală nr. 50-„d” și nr. 49-„d” din 04.08.2010), iar pasagerului Stîngaci D. - vătămări de integritate corporală ușoare (raportul de expertiză medico-legală nr. 51-„d” din 04.08.2010).

Acțiunile inculpatului, Aslan Gh.I., au fost încadrate, în baza art. 264 alin. (1) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat în legătură cu lipsa elementelor infracțiunii. În motivarea apelului, acesta, a invocat că, regulile de securitate a circulației rutiere au fost încălcate de Ciobanu D. și anume el este vinovat de producerea accidentului rutier. Circumstanțele date au fost stabilite în ședința de judecată, însă instanța le-a lăsat fără apreciere. Mai mult, a pus la baza sentinței de condamnare probe neveridice și contradictorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2013 a fost admis apelul, casată total, din oficiu sentința, cu încetarea procesului penal, în legătură cu existența ordonanței organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane, pentru aceeași faptă, de scoatere de sub urmărirea penală.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a concluzionat că judecând cauza în fond, prima instanța nu a ținut cont de faptul, că în cazul examinat sunt prezente circumstanțele care impun încetarea procesului, deoarece există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane, pentru aceeași faptă, de scoatere de sub urmărirea penală - ordonanța procurorului în procuratura r-lui Ocnița, Rusnac Igor, din 18.11.2010, prin care

Aslan Gh.I. a fost scos de sub urmărirea penală, deoarece nu au fost administrate probe suficiente ce ar demonstra vinovăția lui.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, organul de urmărire penală nu a emis nici un act procedural, prin care ordonanța sus menționată să fie anulată de către procurorul ierarhic superior cu reluarea urmăririi penale, în conformitate cu art. 287 Cod de procedură penală, însă a continuat urmărirea penală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul, Medeleanu Roman, în numele părții vătămate, Ciobanu Dumitru, în baza art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul conchide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală în cererea de recurs trebuie să fie indicate conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată;

În speța dată, recurentul nu a reflectat care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărârii, dar s-a limitat doar la o simplă indicare a temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală fără a indica motivele recursului și a argumenta în ce constă problema de drept de importanță generală ce persistă în cauza dată ce ar duce la casarea hotărârii judecătorești.

Colegiul penal, subliniază că declararea recursului împotriva unei hotărâri judecătorești constituie *elementul volitiv* al atacării, motivele sînt *elementul logic* al acesteia. Motivele justifică, prin arătarea temeiurilor ce stau la baza lui, actul de voință pe care îl reprezintă folosirea căii de atac. Deasemenea, instanța de recurs menționează că, rolul motivelor invocate în susținerea căii de atac nu se reduce la simpla aducere la cunoștință instanței superioare a dezacordurilor produse de soluția pronunțată, ci și a cauzelor acestor dezacorduri.

Astfel, prin motivarea recursului, în principiu se precizează și se delimitează cadrul discuției în fața instanței de control și al judecării acestei instanțe.

Declararea și motivarea recursului sînt întotdeauna distincte și din punct de vedere cronologic, succesive, avînd fiecare în parte, o semnificație și o finalitate

proprie, deși ele se realizează prin același act procedural, în sensul că motivele sînt indicate în chiar cererea de recurs.

Chiar, însuși recurentul în recursul său a indicat că, recurs motivat va depune ulterior, ceea ce nu a fost făcut de către el.

În situația dată, deoarece recurentul nu a indicat motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, iar aceasta fiind una din condițiile obligatorii pe care trebuie să le conțină recursul, conform cerințelor art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil din motivul necorespunderii cerințelor de conținut.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2013, declarat de avocatul, Medeleanu Roman, în numele părții vătămate, Ciobanu Dumitru, în cauza penală în privința lui Aslan Gheorghe Ion, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 29 mai 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător:	Nicolae Gordilă
-------------------	------------------------